

Met de muziek mee in Zwolle

Martin Brummel: balanceren tussen hoorn en holer

Het is niet de eerste keer dat Martin Brummel, hoofdgreenkeeper van 't Gagel in Zwolle, in de spotlights staat. In 2001 interviewde Greenkeeper hem op een toen nog heel prille golfbaan. Nu, zes jaar later, bezoeken we Brummel weer. Niet alleen om te praten over zijn werk, maar ook over zijn hobby: muziek. Een verhaal over hoorn en holes.

Auteur: Hein van Iersel

De passie van Martin Brummel is muziek. Specifieker nog, musiceren in een harmonieorkest. Zijn muzikale carrière is veel langer dan zijn greenkeeperloopbaan. Al 33 jaar speelt Brummel hoorn bij harmonie Prins Bernard uit Emst, een klein dorpje vlakbij Epe, waar Brummel ook woont. Schitteren in de plaatselijke harmonie doet hij niet alleen. Ook vader en zoon Brummel zijn lid van het muziekgezelschap. Brummel sr zelfs al 65 jaar, zoonlief trad toe op zijn tiende. Verbazen zal het u niet, maar ook Petra – Brummels echtgenote – is lid van de harmonie. Brummel: "Voor mij is musiceren een uitlaatklep die me in staat stelt de dagelijkse beslommeringen even van me af te zetten. Ik kan mijn gevoel en emotie in de muziek kwijt. Het is een teamspel dat je tot in lengte van jaren kunt blijven uitoefenen en waar het sociale aspect zeker net zo hoog in het vaandel staat als de prestatie."

Dickens orkest

Dat de muzikale passie van Brummel verder reikt dan de plaatselijke harmonie blijkt uit zijn

inbreng in een dweilorkest en in een Dickens orkest. Dit laatste muziekgezelschap is geboren in het najaar van 2006. Dickens orkesten zijn populair voor het opluisteren van kerstmarkten en -koopavonden. Dat betekent kerstmuziek en kleding in de sfeer van Charles Dickens. Alle kleding voor het orkest is zelf gemaakt of bij elkaar gezocht uit het kledingdepot van het Leger des Heils, van rommelmarkten en/of zolders.

Prijzige hobby

Martin Brummel vergelijkt het netto rendement van een orkest met het onderhoud van een golfbaan. Brummel: "Als je niet de juiste tools hebt, is het moeilijk een goed eindresultaat te behalen. Het instrumentarium van een orkest is een behoorlijke kostenpost. De hoorn die ik bespeel, kost ongeveer 2.000 euro. De bassectie -met de grootste instrumenten uit het orkest- betaalt 6.000 tot 8.000 euro per instrument. Tel daarbij de uniformen en bladmuziek, weet dat het orkest 45 leden en de harmonie behoorlijk wat jeugdeden telt, dan overschrijd je al snel de ton

aan kosten. Qua technische afschrijvingen praten we gelukkig niet over vijf, maar over 15 tot 20 jaar. De kosten worden gedekt door donateurs, sponsoring, contributie, een klein beetje subsidie en de verdiensten van het dweilorkest en Dickens orkest. Met het harmonieorkest geven we een aantal concerten per jaar, daarnaast lopen we mee in de onvermijdelijke optochten op Koninginnedag en andere feestdagen."

Hoogtepunt

Het muzikale hoogtepunt beleefde Brummel op het topconcur 2006 in Venlo. Het harmonieorkest behaalde toen een tweede plaats in de vierde divisie. Brummel: "Het is een landelijke competitie tussen verschillende orkesten, waarvoor je je als vereniging kunt inschrijven in een bepaalde divisie. Regionale voorrondes bepalen dan welke orkesten -met het hoogste aantal punten- mogen meedoen aan het topconcur. Naast dit serieuze werk hebben we zoals gezegd ook een dweilorkest – de heuschudders – dat 58 jaar geleden is ontstaan. We verzorgen optredens

tijdens braderieën, zomerfeesten, carnaval en – als die doorgaat – de elfstedentocht. Onze vrolijke noot en muzikale gezelligheid vergroot de (feest)vreugde. In het dweilorkest speel ik overigens geen hoorn, maar sla ik de grote trom. In de winterperiode komen we een keer per maand bij elkaar om de verschillende muziekstukken in te studeren. De opbrengsten die we met deze activiteiten genereren, vloeien zoals gezegd in de verenigingskas. De muzikanten ontvangen een kleine onkostenvergoeding.”

Verbeterplan

Als we de muzikale activiteiten van Brummel bij elkaar nemen, vragen we ons af of hij überhaupt nog wel tijd heeft voor zijn werk. Schijnbaar wel. 't Gagel, de baan waar Brummel werkt, ligt er mooi verzorgd bij en de hoofdgreenkeeper en zijn team werken doelgericht om het niveau van de baan jaar op jaar naar een hoger level te brengen. Om dat te realiseren heeft Lambert Veenstra in 2004 -toentertijd nog werkzaam bij Grontmij- een plan opgesteld met praktische tips ter verbetering van de baan. Greenkeeper heeft het plan samen met Brummel doorlopen om te kijken welke zaken al gerealiseerd zijn en hoe reëel het is een lange termijnplanning op te stellen. Zoals op zoveel golfbanen zijn op 't Gagel de nodige fouten gemaakt in de aanlegfase, wat drainage betreft. Zo is op een aantal holes te weinig drainage ingebracht. Aan Brummel en zijn team de taak verbeteringen aan te brengen. Met een kettinggraver worden sleuven getrokken waarin een drain gelegd wordt die vervolgens afgevuld wordt met scherp zand. Brummel: “We zijn nog aan het kijken wat ons het beste bevalt. Met drainzand afvullen tot bovenin of de bovenste vijf centimeter opvullen met een iets rijkere top laag.” Waar bij sommige gelegenheden soms te veel water is, zie je bij andere te weinig water. Op nogal wat tees en greens van 't Gagel constateert het verbeterplan uit 2004 een tekort aan sprinklers en de daaruit voortvloeiende droge plekken.

Respect

Golfbaan 't Gagel is ooit ontworpen door Alan Rijks. Martin Brummel en de baancommissie vinden het daarom een zaak van respect dat bij veranderingen in de baan eerst contact met de architect wordt opgenomen. Dat is bijvoorbeeld gedaan bij een aantal bunkers. Bepaalde bunkers zijn weggehaald en vervangen door nieuwe bunkers. Twee fairwaybunkers op hole 13 bleken door de steile randen, die erg lang in de zon

lagen, zeer gevoelig voor droogteschade. Dat is opgelost door de twee bunkers samen te voegen tot een bunkercomplex, alles natuurlijk in samenspraak met golfarchitect Rijks. Een pijnpunt op de meeste banen is de uitvoering en de conditie van de paden. In Zwolle zijn altijd schelpen gebruikt als halfverharding. Bekend nadeel daarvan is de hoge prijs en de relatieve kortduurzaamheid, wat mede komt door de slechte ondergrond waarop ze zijn aangelegd. Een aantal paden is nu opnieuw aangelegd door een cunet uit te graven en af te vullen met goedkoop puingranulaat. Zoals het er nu naar uitziet, wordt er een slijtlaag van gebroken schelpen aangebracht. Op het gebied van tees heeft Brummel al de nodige renovaties achter de rug. Eveneens in goed overleg met Alan Rijks zijn een negental tees verplaatst en vergroot. De oorspronkelijke tees waren te klein en hadden daarom te veel last van slijtage. Dat hangt natuurlijk nauw samen met de toegenomen speldruk. Inmiddels heeft Brummel in eigen regie al een fors aantal tees gerenoveerd. Brummel: “Ieder jaar proberen we weer een aantal tees in de staat te brengen die we nodig achten. Volgens het verbeterplan zouden er een of twee tees per jaar op de schop worden genomen, maar omdat er budgettaire keuzes gemaakt moesten worden én uit praktische overwegingen willen we dit de komende twee à drie jaar afronden, zoveel mogelijk in eigen regie.”

Uitbreiding

't Gagel is sinds 2005 een 18 holes golfbaan. De eerste negen holes dateren uit 1995. Een belangrijk struikelblok bij de aanleg destijds was het verbod van de gemeente/provincie op ontgronden. Om een baan aan te leggen die het hele jaar bespeelbaar zou zijn, moest er zand worden aangevoerd. Dat is duur, heel erg duur zelfs. Om voldoende ontwatering te krijgen, moest er ultimo 100.000 m³ à € 10,- per m³ in het terrein worden gebracht. Veel goedkoper zou het zijn geweest op de nieuwe locatie zand te winnen door het graven van een vijver, maar dat stuitte op weerstand van de overheid. Brummel: “Een alternatief was de uitbreiding helemaal niet op te hogen, maar op het bestaande grondniveau een baan aan te leggen. Maar reken er dan wel op dat we iedere winter heel veel maanden gesloten zouden zijn wegens wateroverlast.” Het verbod op ontgroning is volgens Brummel des te vervelend, omdat een dergelijk verbod in de buurprovincie Drenthe niet denkbaar zou zijn.

